ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 20ής Μαΐου 2009 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-405/07 και T-406/07,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), με έδρα το Στρασβούργο (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους P. Greffe, J. Schouman και L. Paudrat, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

με αντικείμενο προσφυγές κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 119/2007-1) και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 120/2007-1), αντιστοίχως, σχετικά με τις αιτήσεις καταχωρίσεως των

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

λεκτικών σημάτων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD ως κοινοτικών σημάτων,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Azizi (εισηγητή), πρόεδρο, E. Cremona και S. Frimodt Nielsen, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη τις προσφυγές που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Νοεμβρίου 2007,

έχοντας υπόψη τη διάταξη της 10ης Ιανουαρίου 2008 περί συνεκδικάσεως των υποθέσεων T-405/07 και T-406/07,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Φεβρουαρίου 2008,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 3ης Δεκεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Την 1η Ιουνίου 2004, η προσφεύγουσα, Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), υπέβαλε δύο αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε. Τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση είναι τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών, ενόψει καταχωρίσεως των εμπορικών σημάτων της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

2 Με αποφάσεις της 5ης και της 7ης Δεκεμβρίου 2006, που στηρίχθηκαν στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, και παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως των σημάτων όσον αφορά το σύνολο των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες αντιστοιχούν για κάθε μια από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 9: Συσκευές και όργανα φωτογραφικά, κινηματογραφικά, σήμανσης, ελέγχου (επιτήρησης), συσκευές εγγραφής, μετάδοσης και αναπαραγωγής ήχου και εικόνας, δίσκοι ηχητικών εγγραφών, ηλεκτρονικές ατζέντες, αυτόματοι πωλητές, βιντεοταινίες, διανομείς εισιτηρίων, αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού, κινηματογραφικές μηχανές λήψης, μηχανές λήψης μαγνητοσκοπημένης εικόνας (βιντεοκάμερες), κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες πληρωμής, πιστωτικές ή ανάληψης μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, βιντεοκασέτες, σύμπυκνοι δίσκοι απλής

ανάγνωσης, συσκευές ανάγνωσης γραμμικού κώδικα, σύμπυκνοι δίσκοι (ήχου -βίντεο), οπτικοί σύμπυκνοι δίσκοι, συσκευές ανίχνευσης πλαστών νομισμάτων, δισκέτες, μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων, οπτικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων, οθόνες βίντεο, συσκευές επεξεργασίας δεδομένων, συσκευές ενδοεπικοινωνίας, διεπαφές (πληροφορικής), αναγνώστες (πληροφορικής), λογισμικά (εγγεγραμμένα προγράμματα), προγράμματα οθόνης ηλεκτρονικών υπολογιστών, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, περιφερειακά ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα λειτουργικού συστήματος (για ηλεκτρονικούς υπολογιστές), ραδιοτηλέφωνα, δέκτες (ήχου, βίντεο), τηλεφωνικές συσκευές, τηλεοπτικές συσκευές, μηχανισμοί με κερματοδέκτη για τηλεοπτικές συσκευές, συσκευές καταγραφής του χρόνου, πομποί (τηλεπικοινωνιών), κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (επεξεργαστές).

— κλάση 36: Κτηματομεσιτικές υποθέσεις, ασφάλειες ατυχημάτων, πρακτόρευση διαχείρισης, τραπεζικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, υπηρεσίες πίστωσης, υπηρεσίες είσπραξης οφειλών, τραπεζική ανάλυση, χρηματοπιστωτική ανάλυση, ασφάλειες, πιστωτική μίσθωση, εκτίμηση αξίας ακινήτων, έκδοση κουπονιών, τράπεζες καταθέσεων ταμιευτηρίου, σύσταση, επένδυση και τοποθέτηση κεφαλαίων, υπηρεσίες πιστωτικών καρτών, υπηρεσίες καρτών ανάληψης, εγγυήσεις, πράξεις συναλλάγματος, επαλήθευση επιταγών, έκδοση ταξιδιωτικών επιταγών, παροχή συμβουλών σε θέματα χρηματοπιστωτικά, ασφαλειομεσιτείες, κτηματομεσιτικές υποθέσεις, μεσιτεία χρηματιστηρίου, πίστωση, καταθέσεις αξιών, υπηρεσίες θυρίδων θησαυροφυλακίου, τράπεζες καταθέσεων ταμιευτηρίου, εκτιμήσεις και χρηματοπιστωτικές εκτιμήσεις (ασφάλειες, τράπεζες, ακίνητα), πιστωτικές υπηρεσίες, υπηρεσίες χρηματοδότησης, χρηματοπιστωτικές πληροφορίες, (ασφάλειες, τράπεζες, ακίνητα), υπηρεσίες επένδυσης και τοποθέτησης κεφαλαίων, ηλεκτρονική μεταφορά κεφαλαίων, διαχείριση περιουσιών, χρηματοπιστωτικές πληροφορίες, είσπραξη ενοικίων, ασφάλειες υγείας, ναυτικές ασφάλειες, ενεχυροδανεισμός, χρηματοπιστωτικές πράξεις, νομισματικές πράξεις, οικονομική χορηγία, δανειοδότηση (οικονομικές υπηρεσίες), χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, ασφάλειες ζωής, διαχείριση λογαριασμών αξιών, οικονομική διαχείριση, παροχή χρηματοπιστωτικών και τραπεζικών πληροφοριών on line, παροχή χρηματοπιστωτικών και τραπεζικών αλληλεπιδραστικών πληροφοριών, εκτός υπηρεσιών που αφορούν υγειονομική περίθαλψη και ιατρικές τεχνολογίες από τρίτους πληρώνοντες, για το σύνολο των υπηρεσιών που περιγράφονται στις αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων.

— κλάση 38: Υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών, γραφεία παροχής πληροφοριών (ειδήσεων), ειδικά στον τραπεζικό τομέα, επικοινωνίες μέσω τερματικών ηλεκτρονικών υπολογιστών, ραδιοφωνικές επικοινωνίες, τηλεφωνικές επικοινωνίες, αποστολή τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεοπτικών προγραμ-

μάτων, ραδιοφωνικές εκπομπές, τηλεοπτικές εκπομπές, πληροφόρηση σχετικά με τις τηλεπικοινωνίες, εκμίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, εκμίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, εκμίσθωση τηλεφώνων, ηλεκτρονική μετάδοση μηνυμάτων, αποστολή μηνυμάτων, αποστολή μηνυμάτων και εικόνων με τη βοήθεια ηλεκτρονικών υπολογιστών, υπηρεσίες κινητής ραδιοτηλεφωνίας, δορυφορικές μεταδόσεις, τηλεφωνικές υπηρεσίες, μετάδοση πληροφοριών μέσω Διαδικτύου, ενδοδικτύου και υπερενδοδικτύου, υπηρεσίες μετάδοσης αλληλεπιδραστικών πληροφοριών μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, μετάδοση δεδομένων από ηλεκτρονικές τράπεζες δεδομένων, διεθνείς υπηρεσίες μετάδοσης δεδομένων μεταξύ δικτυωμένων συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, μετάδοση πληροφοριών on line, εκτός υπηρεσιών που αφορούν υγειονομική περίθαλψη και ιατρικές τεχνολογίες από τρίτους πληρώνοντες, για το σύνολο των υπηρεσιών που περιγράφονται στις αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων.

3 Στις 16 Ιανουαρίου 2007, η προσφεύγουσα άσκησε, βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, προσφυγές κατά των αποφάσεων του εξεταστή.

4 Με αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 2007 στην υπόθεση R 119/2007-1 (υπόθεση Τ-405/07) και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 στην υπόθεση R 120/2007-1 (υπόθεση Τ-406/07) (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε τις προσφυγές της προσφεύγουσας.

5 Με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι, εν προκειμένω, το οικείο κοινό συνίσταται σε μέσους Ευρωπαίους καταναλωτές που γνωρίζουν κάπως την αγγλική γλώσσα. Οι όροι «p@y» και «pay», που σημαίνουν «πληρώνω», μπορούν να συνδεθούν μεταξύ τους στον τομέα του Διαδικτύου και της πληροφορικής, δεδομένου ότι ο μέσος καταναλωτής έχει συνηθίσει να χρησιμοποιεί το Διαδίκτυο και τους ηλεκτρονικούς τρόπους πληρωμής για αγορές εξ αποστάσεως (σκέψεις 15 και 16 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Η απευθείας και αμέσως αντιληπτή αναφορά του καταναλωτή στο Διαδίκτυο, το ηλεκτρονικό εμπόριο και τις ηλεκτρονικές τηλεπικοινωνίες γενικά ενισχύεται από τον τυπογραφικό χαρακτήρα «@» του σημείου P@YWEB CARD (σημεία 15 και 16 της προσβαλλομένης απόφασης στην υπόθεση Τ-405/07). Σχετικά με τον όρο «web», το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι αυτός χρησιμοποιείται συχνά για να χαρακτηρίσει το Διαδίκτυο στο σύνολό του.

Λαμβανομένων υπόψη των προϊόντων και των υπηρεσιών για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, ο όρος αυτός γίνεται άμεσα αντιληπτός από το οικείο κοινό ως άμεση αναφορά στο Διαδίκτυο και γενικότερα στα δίκτυα πληροφορικής (σημεία 17 και 18 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Όσον αφορά τον όρο «card», το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι χρησιμοποιείται σε μεγάλη κλίμακα στη γλώσσα της πληροφορικής, στην τραπεζική και στη χρηματοπιστωτική γλώσσα. Ο μέσος καταναλωτής τον αντιλαμβάνεται ως άμεση αναφορά στις πιστωτικές κάρτες και, γενικότερα, στις κάρτες με μικροτσίπ και όχι ως ένδειξη της εμπορικής προέλευσης των προϊόντων και των υπηρεσιών (σημεία 19 και 20 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Συνεπώς, κάθε ένα από τα στοιχεία που συνθέτουν τα προς καταχώριση σήματα στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες (σημείο 21 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

6 Επιπλέον, ο συνδυασμός των τριών επιδίκων όρων σε ένα σύνολο δεν είναι αυθαίρετος ή ασυνήθης κατά τη δομή και δεν μεταβάλλει τον τρόπο με τον οποίο τους αντιλαμβάνεται και τους κατανοεί το οικείο κοινό. Συγκεκριμένα, οι συνδυασμοί «p@yweb card» και «payweb card» αφήνουν να εννοηθεί ότι η έννοια των τριών όρων που τους απαρτίζουν είναι ακριβώς η ίδια με τη σύνθετη έκφραση των ίδιων όρων χωρίς σύνδεση (σημεία 22 έως 24 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Συνεπώς, από τη σκοπιά του οικείου κοινού η δομή των όρων αυτών δεν παρουσιάζει αισθητή απόκλιση σε σχέση με τις λέξεις που χρησιμοποιούνται στην καθομιλουμένη, ικανή να δείξει την εμπορική καταγωγή τους (σημείο 25 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

7 Όσον αφορά την έννοια των τριών συνθετικών των επιδίκων σημείων, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο μέσος καταναλωτής βρίσκεται σε καθημερινή επαφή με τις τεχνολογίες του Διαδικτύου και της ηλεκτρονικής και θεωρείται ότι αντιλαμβάνεται αμέσως τη σχέση που υπάρχει αφενός μεταξύ των τεχνολογιών αυτών και των σχετικών προϊόντων και υπηρεσιών και, αφετέρου, των όρων «pay» ή «p@y», «web» και «card», που χρησιμοποιούνται κοινώς στη γλώσσα της πληροφορικής και του ηλεκτρονικού εμπορίου (σημείο 27 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Ο συνδυασμός των τριών αυτών στοιχείων, σε σχέση με τα επίδικα προϊόντα και υπηρεσίες γίνεται συνεπώς αντιληπτός από το οικείο κοινό με την έννοια μιας κάρτας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την πραγματοποίηση αγορών μέσω Διαδικτύου και γενικότερα των νέων ηλεκτρονικών τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνίας (σημείο 28 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

8 Συγκεκριμένα, τα προς καταχώριση σήματα σκοπούν κυρίως να παρακινήσουν τον καταναλωτή να αγοράσει και να χρησιμοποιήσει τα επίδικα προϊόντα και υπηρεσίες για να μπορεί να πραγματοποιήσει πληρωμές μέσω Διαδικτύου με κάρτα. Αυτό αφορά τα «Συσκευές και όργανα φωτογραφικά, κινηματογραφικά, σηματοδότησης, ελέγχου (επιτήρησης), συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση, την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας ακουστικοί δίσκοι, ηλεκτρονικά ημερολόγια, αυτόματοι πωλητές, ταινίες μαγνητοσκόπησης, αυτόματοι πωλητές εισιτηρίων, συσκευές εκδόσεως καταστάσεων λογαριασμών αποσπασμάτων λογαριασμών, κινηματογραφικές συσκευές, συσκευές μαγνητοσκόπησης, κασέτες μαγνητοσκόπησης, δίσκοι εγγραφών, συσκευές ανάγνωσης γραμμικών κωδίκων, δίσκοι εγγραφών (audio-video), οπτικοί δίσκοι, ανιχνευτές πλαστού νομίσματος, μαλακές δισκέτες, μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, μέσα αποθήκευσης οπτικών δεδομένων, οθόνες βίντεο, συσκευές για την επεξεργασία πληροφοριών, συσκευές διεπικοινωνίας ενδοεπικοινωνίας, διεπαφές (πληροφορικής), συσκευές ανάγνωσης (πληροφορικής), λογισμικό (εγγεγραμμένα προγράμματα), οθόνες (προγράμματα υπολογιστών), ηλεκτρονικοί υπολογιστές, περιφερειακά συστήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, προγράμματα υπολογιστών εγγεγραμμένα, προγράμματα του συστήματος εκμετάλλευσης εγγεγραμμένα (για υπολογιστές), ραδιοτηλεφωνικές συσκευές, δέκτες (ακουστικοί, οπτικοί), τηλεφωνικές συσκευές, συσκευές τηλεοράσεως, μηχανισμοί κερματοδέκτη για συσκευές τηλεοράσεως, συσκευές για την καταγραφή χρόνου, πομποί (τηλεπικοινωνίες), κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (συσκευές επεξεργασίας)», που υπάγονται στην κλάση 9 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας. Τα προϊόντα αυτά έχουν όλα ως ειδική και αναγκαία λειτουργία να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας και των τραπεζικών και οικονομικών υπηρεσιών που είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση πράξεων πληρωμής μέσω Διαδικτύου (σημεία 30 και 31 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

9 Επιπλέον, τα ζητούμενα σήματα αν ληφθούν υπόψη ως σύνολο μπορούν να χαρακτηρίσουν τόσο κατ' είδος όσο και κατά σκοπό τις «κάρτες μνήμης με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες πληρωμών μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, πιστωτικές ή αναλήψεως, μέσα αποθήκευσης μαγνητικών δεδομένων, μηχανισμοί με κερματοδέκτη για τηλεοπτικές συσκευές» που υπάγονται στην ίδια κλάση. Κατά το τμήμα προσφυγών, τα προϊόντα αυτά είναι κάρτες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως μέσο πληρωμής στο Διαδίκτυο. Επιπλέον, η ειδική λειτουργία των προϊόντων αυτών είναι να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των υπηρεσιών επικοινωνίας και μεταδόσεως πληροφοριών στο Διαδίκτυο που προσφέρει η προσφεύγουσα, που είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση αγορών εξ αποστάσεως. Υπάρχει δηλαδή, από την άποψη του οικείου κοινού, άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ των ζητουμένων σημάτων και των προϊόντων αυτών (σημεία 32 και 33 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

10 Η καθαρά πληροφοριακή και διαφημιστική φύση των ζητουμένων σημάτων σε σχέση με τις υπηρεσίες των κλάσεων 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, εμποδίζει τα σήματα να γίνουν αντιληπτά από το οικείο κοινό ως ένδειξη της εμπορικής προέλευσης των υπηρεσιών αυτών. Τα σήματα αυτά έχουν όλα ως κύριο ή δευτερεύον αντικείμενο υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας περιλαμβανομένων και αυτών που παρέχει το Διαδίκτυο καθώς και ηλεκτρονικές υπηρεσίες on line, στον τραπεζικό, στον χρηματοπιστωτικό, και στον ασφαλιστικό τομέα (σημείο 34 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 36, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα ζητούμενα σήματα μεταφέρουν ένα σαφές πληροφοριακό μήνυμα ότι δηλαδή οι πληροφορίες και οι πράξεις σχετικά με τις επίδικες υπηρεσίες μπορούν να ληφθούν και να πραγματοποιηθούν εξ αποστάσεως χάρη στην παροχή κάρτας πληρωμής που συνδέεται με το Διαδίκτυο ή γενικότερα με κάποιο δίκτυο πληροφορικής. Εξάλλου, εφόσον οι υπηρεσίες που υπάγονται στην κλάση 38 αναφέρονται σε μεθόδους μεταβιβάσεως ηλεκτρονικών πληροφοριών, εμφανίζουν άμεση σχέση με τη λειτουργία και τη χρήση του Διαδικτύου και, γενικότερα, των νέων τεχνολογιών της πληροφορικής (σημεία 35 και 36 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

11 Εξ αυτών προκύπτει ότι τα ζητούμενα σήματα, αν εξετασθούν στο σύνολό τους, γίνονται κυρίως αντιληπτά ως εμπορική παρουσίαση των επιδίκων προϊόντων και υπηρεσιών και ότι έχουν ως κύρια αν όχι αποκλειστική λειτουργία να επισημάνουν στον καταναλωτή ότι έχει μπροστά του ένα προϊόν ή μια υπηρεσία που του επιτρέπει να πραγματοποιήσει ηλεκτρονικά πληρωμές on line μέσω μιας κάρτας (σημείο 37 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

12 Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στην κρίση ότι ορθώς ο εξεταστής θεώρησε ότι συντρέχει ο λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 που δεν επιτρέπει την καταχώριση των ζητουμένων σημάτων. Έκρινε ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η εξέταση του ζητήματος της ενδεχομένης εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του εν λόγω κανονισμού (σημεία 39 και 40 των προσβαλλομένων αποφάσεων).

Αιτήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις

— να καταχωρίσει το ζητούμενο σήμα για το σύνολο των προϊόντων και των υπηρεσιών των κλάσεων 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

14 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι ζητεί μόνον την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων και ότι παραιτείται από το δεύτερο αίτημά της, δήλωση η οποία καταγράφηκε στα πρακτικά της συνεδριάσεως.

15 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

1. *Επιχειρήματα των διαδίκων*

16 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

17 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατά τα ουσιώδη, ότι ο όρος «pay» ή «p@y» παραπέμπει στο ρήμα «πληρώνω» και δεν έχει καμιά σχέση με τους τομείς του Διαδικτύου και της πληροφορικής. Εξάλλου, στην περίπτωση του σημείου P@YWEB CARD, το στοιχείο «p@y» είναι ασύνηθες και εντυπωσιακό λόγω της παρουσίας του σημείου παπάκι (@).

18 Δεύτερον, όσον αφορά τον όρο «web», η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το αγγλόφωνο κοινό αντιλαμβάνεται τον όρο αυτόν κυρίως με τη σημασία του ιστού, ενός δικτύου ιστών ή ενός συνονθυλεύματος και, κατ' αναλογία, κάθε συνόλου ή περίπλοκου δικτύου που περιλαμβάνει δεσμούς και διακλαδώσεις και όχι ως άμεση αναφορά στο Διαδίκτυο ή στα δίκτυα πληροφορικής. Ο όρος «web» δεν μπορεί να συνδεθεί με το Διαδίκτυο και με άλλα δίκτυα τηλεπικοινωνιών παρά μόνον ως σύντμηση της έκφρασης «world wide web» και στην περίπτωση αυτή φέρει πάντα στην αρχή το οριστικό άρθρο «the».

19 Τρίτον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι ο όρος «card» σημαίνει, πρώτον, ένα κομμάτι χαρτί ή χαρτόνι και δεν γίνεται αντιληπτός από τον καταναλωτή ως αναφορά στον τομέα της πληροφορικής, στον τραπεζικό ή στον χρηματοπιστωτικό τομέα.

20 Τέταρτον, όσον αφορά τον ασυνήθιστο συνδυασμό «payweb» ή «p@yweb», του οποίου τα δύο στοιχεία δεν ανήκουν στον ίδιο τομέα και παραπέμπουν σε διαφορετικές έννοιες, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο συνδυασμός αυτός δεν έχει καμιά άμεση, βεβαία και αμέσως προσδιορίσιμη έννοια για τον αγγλόφωνο καταναλωτή των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών και συνεπώς έχει διακριτικό χαρακτήρα. Το ίδιο ισχύει και για τον συνδυασμό των στοιχείων «pay» ή «p@y», «web» και «card» στο σύνολό του, που απαιτεί λεπτομερή ανάλυση και δεν ανταποκρίνεται στους αγγλικούς κανόνες συντακτικού.

21 Κατά συνέπεια, τα ζητούμενα σήματα είναι αυθαίρετοι συνδυασμοί σε σχέση με τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες που προκύπτουν από την ασυνήθη και ιδιαίτερη σύνδεση των όρων «pay» ή «p@y», «web» και «card» και δεν έχουν σημασία αμέσως και σαφώς προσδιορίσιμη. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στην κρίση του μόνο μέσω ενός πολύπλοκου συλλογισμού τον οποίο δεν κάνει ο μέσος, ευλόγως προσεκτικός καταναλωτής. Επειδή ακριβώς τα ζητούμενα σήματα δεν έχουν άμεση και βεβαία σημασία για το οικείο κοινό, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως περιγραφικά των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών ή κάποιου από τα χαρακτηριστικά τους και έχουν διακριτικό χαρακτήρα για τα προϊόντα αυτά.

22 Όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 9 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, όπως μνημονεύονται στη σκέψη 8 ανωτέρω, η προσφεύγουσα απορρίπτει, ως προδήλως εσφαλμένη, την κρίση του τμήματος προσφυγών ότι τα προϊόντα αυτά έχουν όλα ως ειδική και αναγκαία λειτουργία να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας και των τραπεζικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση πληρωμών on line. Σε σχέση με τα προϊόντα αυτά, τα ζητούμενα σήματα δεν γίνονται αντιληπτά από το οικείο κοινό ως ένδειξη της εμπορικής προέλευσής τους. Το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο

συμπέρασμα ότι τα ζητούμενα σήματα στερούνται διακριτικού χαρακτήρα για τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες μέσω ενός πολύπλοκου συλλογισμού τον οποίο δεν κάνει ο μέσος, ευλόγως προσεκτικός καταναλωτής.

23 Όσον αφορά τα λοιπά προϊόντα της κλάσεως 9, όπως μνημονεύονται στη σκέψη 9 ανωτέρω, η προσφεύγουσα φρονεί βασικά, για τους ίδιους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 21 και 22 ανωτέρω, ότι η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών είναι επίσης προδήλως εσφαλμένη. Τέλος, για παρόμοιους λόγους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών σχετικά με τις υπηρεσίες των κλάσεων 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας είναι και αυτή προδήλως εσφαλμένη.

24 Βάσει των προεκτεθέντων, η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τα ζητούμενα σήματα έχουν διακριτικό χαρακτήρα για όλα τα προϊόντα και οι υπηρεσίες και δεν έχουν περιγραφικό χαρακτήρα.

25 Το ΓΕΕΑ ζητεί την απόρριψη των προσφυγών κυρίως για τον λόγο ότι τα ζητούμενα σημεία, στο σύνολό τους, γίνονται αντιληπτά, αφενός, ως κάρτα πληρωμής για ηλεκτρονικές συναλλαγές μέσω του Διαδικτύου και, αφετέρου, ως κάρτα που επιτρέπει πρόσβαση στο Διαδίκτυο επί πληρωμή.

26 Όσον αφορά την πρώτη από αυτές τις έννοιες, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι τα σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD περιγράφουν άμεσα τη φύση και/ή τον σκοπό μαγνητικών καρτών ή καρτών με μικροεπεξεργαστή πληρωμής, πιστωτικών ή αναλήψεως καθώς και των καρτών μνήμης ή καρτών με μικροεπεξεργαστή και μαγνητικών καρτών της κλάσης 9 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, στο μέτρο που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως κάρτες πληρωμής. Ο ίδιος συλλογισμός ισχύει και για τις υπηρεσίες πιστωτικής κάρτας και τις υπηρεσίες

κάρτας αναλήψεων της κλάσης 36 και, γενικότερα, για το σύνολο των κτηματομεσιτικών ή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που υποδηλώνουν τα ζητούμενα σήματα, αντικείμενο των οποίων είναι μεταξύ άλλων η μεταβίβαση χρηματικών ποσών. Η σημασία αυτή περιγράφει επίσης τη συνολική λειτουργία των προϊόντων πληροφορικής της κλάσης 9, καθώς και των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών που υπάγονται στην κλάση 38, που είναι τα αναγκαία βοηθητικά στοιχεία για την εφαρμογή ενός συστήματος πληροφορικής πληρωμών μέσω Διαδικτύου.

27 Όσον αφορά τη δεύτερη από αυτές τις έννοιες, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι περιγράφει τη φύση και τη λειτουργία των καρτών αναγνώρισης ταυτότητας, μαγνητικών ή με μικροεπεξεργαστή της κλάσεως 9, διότι τα προϊόντα αυτά καθιστούν δυνατή την αναγνώριση του χρήστη του Διαδικτύου προκειμένου να εξασφαλιστεί το εμπιστευτικό των ανταλλασσομένων πληροφοριών, ή των συναλλαγών που γίνονται μέσω Διαδικτύου. Το ίδιο ισχύει και για τα μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων και για τα μέσα αποθήκευσης οπτικών δεδομένων της ίδιας κλάσης, στο μέτρο που μπορούν να λάβουν τη μορφή κάρτας και να καταστήσουν δυνατή την πρόσβαση στο Διαδίκτυο επί πληρωμή. Η σημασία αυτή περιγράφει επίσης τη λειτουργία των υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών της κλάσεως 38.

28 Τα ζητούμενα σήματα περιγράφουν μια λειτουργία όλων αυτών των υπηρεσιών που έχουν ως κοινό χαρακτηριστικό τη λήψη ή τη μετάδοση «επί πληρωμή» πληροφοριών μέσω Διαδικτύου. Αυτό αφορά τις υπηρεσίες ραδιοφωνικής επικοινωνίας, μεταδόσεως τηλεοπτικών προγραμμάτων, ραδιοφωνικής εκπομπής, τηλεοπτικής εκπομπής, κινητής ραδιοτηλεφωνίας, δορυφορικής μετάδοσης, τηλεφωνικής υπηρεσίας, δεδομένου ότι είναι γνωστό ότι με το Διαδίκτυο είναι δυνατή η λήψη ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών καθώς και οι τηλεφωνικές επικοινωνίες.

29 Κατά συνέπεια, υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, τα ζητούμενα σήματα θα γίνουν αντιληπτά ως ένδειξη της φύσεως, του σκοπού και/ή του τρόπου λειτουργίας των επιδίκων προϊόντων και υπηρεσιών και όχι ως αναφορά στην εμπορική προέλευσή τους. Κανένα από τα στοιχεία τους δεν δίνει τη δυνατότητα στο οικείο κοινό να τα απομνημονεύσει εύκολα και άμεσα ως εμπορικά σήματα διακριτικά για τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες.

2. *Εκτίμηση του Πρωτοδικείου*

Υπενθύμιση των σχετικών νομικών βάσεων και της νομολογίας

30 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά προς καταχώριση «τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα».

31 Η έννοια του γενικού συμφέροντος που διαπνέει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 συμπίπτει με τη βασική λειτουργία του σήματος, η οποία είναι να εγγυάται στον καταναλωτή ή στον τελικό χρήστη την ταυτότητα προέλευσης του φέροντος το σήμα προϊόντος ή υπηρεσίας, παρέχοντάς του τη δυνατότητα να διακρίνει, χωρίς κίνδυνο συγχύσεως, το προϊόν αυτό ή την υπηρεσία αυτήν από προϊόντα ή υπηρεσίες άλλης προελεύσεως (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2008, C-304/06 P, Eurohypo κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2008, σ. I-3297, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία.

32 Συγκεκριμένα, διακριτικό χαρακτήρα κατά την έννοια της διατάξεως αυτής έχει το εμπορικό σήμα που καθιστά δυνατόν τον προσδιορισμό του προϊόντος ή της υπηρεσίας για τα οποία ζητείται η καταχώριση ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση και, συνεπώς, τη διάκριση αυτού του προϊόντος ή της υπηρεσίας από αυτά άλλων επιχειρήσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004, C-456/01 P και C-457/01 P, Henkel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-5089, σκέψη 34). Συναφώς δεν απαιτείται να διαβιβάζει το σήμα ακριβή πληροφορία ως προς την ταυτότητα του παρασκευαστή του προϊόντος ή του παρέχοντος την υπηρεσία. Αρκεί το σήμα να δίνει τη δυνατότητα στο οικείο κοινό να διακρίνει το προϊόν ή την υπηρεσία που χαρακτηρίζει απ' αυτά που έχουν διαφορετική εμπορική προέλευση και να σχηματίζει τη γνώμη ότι όλα τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που χαρακτηρίζει το σήμα παρασκευάστηκαν και διατέθηκαν στο εμπόριο υπό τον έλεγχο του δικαιούχου του σήματος, στον οποίο και μπορεί να αποδοθεί η ευθύνη της ποιότητάς τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Οκτωβρίου 2008, T-387/06 έως T-390/06, Inter-IKEA κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση παλέτας), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

33 Αντιθέτως, στερούνται διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, τα σημεία που δεν δίνουν τη δυνατότητα στο οικείο κοινό να επαναλάβει μια αγοραστική εμπειρία, αν αυτή αποδειχθεί θετική, ή να την αποφύγει, αν αποδειχθεί αρνητική, κατά τη μεταγενέστερη αγορά των ίδιων προϊόντων ή υπηρεσιών. Αυτό συμβάινει ιδίως με τα σημεία που χρησιμοποιούνται ευρέως για την εμπορία των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, τα σημεία αυτά θεωρούνται ανίκανα να επιτελέσουν τη βασική λειτουργία του σήματος, δηλαδή να προσδιορίσουν την προέλευση του συγκεκριμένου προϊόντος ή της υπηρεσίας [βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Μαρτίου 2008, Τ-341/06, Compagnie générale de diététique κατά ΓΕΕΑ (GARUM), μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 29, και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

34 Τέλος, ο διακριτικός χαρακτήρας εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώριση και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη που σχηματίζει το οικείο κοινό, σε λογικό βαθμό ενημερωμένο και προσεκτικό (απόφαση Αναπαράσταση παλέτας, σκέψη 32 ανωτέρω, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Ως προς τον τρόπο κατά τον οποίο αντιλαμβάνεται το οικείο κοινό τα ζητούμενα σήματα

Γενικές θεωρήσεις

35 Όσον αφορά, πρώτον, τον προσδιορισμό του οικείου κοινού, διαπιστώνεται ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τα οποία ζητήθηκε εν προκειμένω η καταχώριση, αφορούν, μεταξύ άλλων, την ηλεκτρονική, την πληροφορική, τη χρήση δικτύων επικοινωνίας και ανταλλαγής δεδομένων, συσκευές και υποθέματα ηλεκτρονικής, πληροφορικής και τηλεπικοινωνιών καθώς και εμπορικές συναλλαγές του χρηματοπιστωτικού, του τραπεζικού, του ασφαλιστικού και του κτηματομεσιτικού τομέα, τα οποία ζητεί το σύνολο των μέσων Ευρωπαίων καταναλωτών. Δεδομένου ότι τα

ζητούμενα σήματα αποτελούνται από τρεις όρους προερχομένους από την αγγλική γλώσσα, η δε χρήση της γλώσσας αυτής είναι συχνή στον χρηματοπιστωτικό, στον τραπεζικό, στον ηλεκτρονικό τομέα και στον τομέα της πληροφορικής, στους οποίους ανάγονται οι προαναφερθείσες κλάσεις, ορθώς το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη τον αγγλόφωνο μέσο καταναλωτή ή τον καταναλωτή που έχει στοιχειώδη γνώση της αγγλικής γλώσσας, ο οποίος εν πάση περιπτώσει αντιπροσωπεύει μεγάλο τμήμα του ευρωπαϊκού οικείου κοινού.

36 Εν συνεχεία, πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών ορθώς ανέλυσε τη σημασία των τριών συνθετικών των ζητουμένων σημάτων, εξεταζομένων χωριστά και ως σύνολο, από τη σκοπιά του οικείου κοινού, για να καταλήξει στην κρίση ότι δεν έχουν διακριτικό χαρακτήρα ως προς τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση.

37 Όπως έχει διευκρινίσει η νομολογία, στην περίπτωση των συνθέτων λεκτικών σημείων πρέπει να ληφθεί υπόψη η σημασία τους προσδιοριζομένη βάσει όλων των στοιχείων από τα οποία απαρτίζονται τα σημεία αυτά και όχι μόνο βάσει ενός μόνου των στοιχείων αυτών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Νοεμβρίου 2007, T-28/06, RheinfelsQuellen H. Hövelmann κατά ΓΕΕΑ (VOM URSPRUNG HER VOLL-KOMMEN), Συλλογή 2007, σ. II-4413, σκέψη 32]. Οσάκις πρόκειται για σύνθετο σήμα, όπως το επίμαχο εν προκειμένω, η εκτίμηση του διακριτικού του χαρακτήρα δεν μπορεί να περιορίζεται στην ανάλυση των επιμέρους όρων ή στοιχείων που το απαρτίζουν, αλλά πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σήμα αυτό στο οικείο κοινό, και όχι στο τεκμήριο ότι τα στοιχεία τα οποία, λαμβανόμενα μεμονωμένως, στερούνται διακριτικού χαρακτήρα δεν είναι δυνατό να αποκτήσουν τέτοιο χαρακτήρα ούτε συνδυαζόμενα μεταξύ τους. Πράγματι, το γεγονός και μόνον ότι καθένα από τα στοιχεία αυτά, χωριστά θεωρούμενο, στερείται διακριτικού χαρακτήρα δεν αποκλείει να εμφανίζει τέτοιο χαρακτήρα ο συνδυασμός τους (απόφαση Eurohypo κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, σκέψη 41). Με άλλα λόγια, για να εκτιμηθεί αν ένα σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα πρέπει να ληφθεί υπόψη η συνολική εντύπωση που προκαλεί, πράγμα όμως που δεν αποκλείει, τη διαδοχική, αρχικώς, εξέταση των διαφόρων στοιχείων που αποτελούν το σήμα αυτό (απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 2007, C-238/06 P, Develey κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2007, σ. I-9375, σκέψη 82).

38 Πρέπει συνεπώς να εξεταστούν τα ζητούμενα σήματα όχι μόνον από τη σκοπιά των διαφόρων στοιχείων που τα συνθέτουν και των μεταξύ τους σχέσεων, αλλά και στο σύνολό τους.

Ως προς τα τρία στοιχεία που συνθέτουν τα ζητούμενα σήματα και τις σχέσεις τους

39 Όσον αφορά τον αγγλικό όρο «pay» ή «p@y», το τμήμα προσφυγών ορθά διαπίστωσε ότι σημαίνει «πληρώνω», ενώ η αντικατάσταση του γράμματος «a» από το τυπογραφικό σημείο «@» –που συνίσταται αποκλειστικά στο μικρό γράμμα «a» σε συνεχή γραφή μέσα σε έναν κύκλο– δεν επηρεάζει αισθητά την κατανόηση εκ μέρους του μέσου καταναλωτή. Όπως υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, το γεγονός ότι στα αγγλικά η λέξη αυτή χρησιμοποιείται κυρίως ως ρήμα, δεν εμποδίζει τη χρήση της ως ουσιαστικού, όπως στα σύνθετα «payTV» ή «payphone». Επομένως, διαπιστώνεται ότι, από τη σκοπιά του μέσου καταναλωτή, ο όρος «pay» ή «p@y» εμφανίζει μια ισχυρή χρηματοπιστωτική και τραπεζική συνήχηση.

40 Ομοίως, κακώς αμφισβητεί η προσφεύγουσα την ύπαρξη σχέσης μεταξύ, αφενός, του όρου «pay» ή «p@y» και, αφετέρου, του τομέα της πληροφορικής και του Διαδικτύου. Όσον αφορά του ζητούμενο σήμα στην υπόθεση Τ-405/07, η σχέση αυτή προκύπτει από μόνον το γεγονός ότι ο όρος «p@y» περιέχει το παπάκι, το οποίο καθεαυτό παραπέμπει στο Διαδίκτυο και, ειδικότερα, στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, δηλαδή στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες μέσω Διαδικτύου.

41 Επιπλέον, τα ζητούμενα σήματα συνδυάζουν τον όρο «pay» ή «p@y» με τους όρους «web» και «card», η δε σχέση μεταξύ των όρων «pay» ή «p@y» και «web» είναι ιδιαίτερα ισχυρές λόγω του ότι συνενώνονται σε μια μόνο λέξη. Κατά συνέπεια και λαμβανομένης υπόψη της πληροφορικής συνήχησης του όρου «web» (βλ. σκέψη 42 κατωτέρω), ορθώς το τμήμα προσφυγών κατέληξε στην κρίση, στο σημείο 16 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι το οικείο κοινό αντιλαμβάνεται τον όρο «pay» ή «p@y» αμέσως ως συνδεόμενο με το Διαδίκτυο και τη δραστηριότητα των ηλεκτρονικών πληρωμών, πράγμα που συμβαίνει, ιδίως, στις αγορές εξ αποστάσεως ή στην επί πληρωμή πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνίας.

42 Όσον αφορά τον όρο «web», είναι απορριπτέα η άποψη της προσφεύγουσας ότι ο όρος αυτός σημαίνει κυρίως «ιστός», «δίκτυο ιστών» ή «συνονθύλευμα» και δεν εμφανίζει αρκετή σχέση με τον τομέα της πληροφορικής ή του Διαδικτύου. Στις ημέρες μας, ο όρος «web» ανάγεται στο βασικό αγγλικό λεξιλόγιο της πληροφορικής και ενέχει παραπομπή στο Διαδίκτυο, το οποίο συνιστά παγκόσμια ηλεκτρονική και πληροφορική υποδομή που είναι γνωστή και χρησιμοποιείται σε μεγάλη κλίμακα. Αυτό επιβεβαιώνεται από τη σύντμηση των ονομάτων τομέων «www», που παριστούν τη συνώνυμη έκφραση «world wide web», ή από εκφράσεις όπως «surf the web», που χαρακτηρίζουν την πλοήγηση στο Διαδίκτυο. Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε, στις σκέψεις 17 και 18 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι ο όρος «web» γίνεται άμεσα αντιληπτός από τον μέσο καταναλωτή ως άμεση αναφορά στο Διαδίκτυο και, γενικότερα, στα δίκτυα πληροφορικής.

43 Όσον αφορά τον όρο «card», το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι, στην καθομιλουμένη αγγλική, ο όρος αυτός παραπέμπει συχνά στις πιστωτικές κάρτες ή κάρτες αναλήψεων και γενικά στις τραπεζικές κάρτες περιλαμβανομένων και των καρτών με μικροεπεξεργαστή (σημεία 19 και 20 των προσβαλλομένων αποφάσεων). Αυτή η χρηματοπιστωτική και τραπεζική συνήχηση δεν αναιρείται από το γεγονός ότι τα κύρια αγγλόφωνα γενικά λεξικά ορίζουν τον όρο αυτόν ως τεμάχιο χαρτιού ή χαρτονιού. Εν προκειμένω, η συνήχηση αυτή ενισχύεται ακόμη περισσότερο λόγω του συνδυασμού του όρου «card» με τον όρο «pay» ή «p@y», ακόμη και αν στα ζητούμενα σήματα οι όροι αυτοί χωρίζονται με διάστημα μεταξύ τους.

44 Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η άποψη της προσφεύγουσας ότι δεν υπάρχει σχέση μεταξύ του όρου «card» και του τομέα της πληροφορικής ή του Διαδικτύου. Συγκεκριμένα, η πρόσβαση μέσω κάρτας, ενδεχομένως δε επί πληρωμή, σε δίκτυο επικοινωνίας μέσω ενός δημοσίου ή ιδιωτικού ηλεκτρονικού τερματικού και η δυνατότητα πραγματοποιήσεως εμπορικών ή χρηματοοικονομικών συναλλαγών ή η δυνατότητα αγοράς υπηρεσιών ή προϊόντων on line χάρη σε μια πιστωτική κάρτα είναι πλέον φαινόμενα ευρέως διαδεδομένα για τον μέσο Ευρωπαίο καταναλωτή [βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Νοεμβρίου 2008, T-325/07, CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ (SURFCARD), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 56 και 67].

45 Κατά συνέπεια, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας του όρου «pay» ή «p@y» (πληρώνω) και της στενής σχέσης του, αφενός, με τον όρο «web», με τον οποίο έχει συνδεθεί και, αφετέρου, τον όρο «card», που σημαίνει, ειδικότερα, τραπεζική ή πιστωτική κάρτα ή κάρτα αναλήψεων, ο μέσος καταναλωτής που λογίζεται ενημερωμένος και σε λογικό βαθμό προσεκτικός ωθείται να συνδέσει τα τρία αυτά διαφορετικά στοιχεία χωρίς βαθύτερη σκέψη τόσο με τον χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό τομέα σε ευρεία έννοια όσο και με τους τομείς της πληροφορικής και του Διαδικτύου.

Ως προς την εκτίμηση των ζητουμένων σημάτων στο σύνολό τους

46 Διαπιστώνεται ότι τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD απαρτίζονται από ένα κύριο ουσιαστικό (card) και δύο προσδιοριστικά (pay ή p@y και web). Το κύριο ουσιαστικό χωρίζεται με διάστημα από τα δύο προσδιοριστικά ουσιαστικά που έχουν συνδεθεί σε μια ενιαία λέξη. Όπως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 24 των προσβαλλομένων αποφάσεων, η δομή του συνδυασμού αυτού δεν έχει ασυνήθη χαρακτήρα και συνάδει πλήρως με τους λεξιλογικούς και συντακτικούς κανόνες της αγγλικής γλώσσας όπως οι νεολογισμοί «payphone» ή «payTV», που χρησιμοποιούνται, ιδίως, στους τομείς της πληροφορικής, τον ηλεκτρονικό, των μέσων μαζικής ενημερώσεως και των τηλεπικοινωνιών, που μνημονεύονται στις κλάσεις 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας (βλ., κατ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογία, απόφαση SURFCARD, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 53).

47 Σημειωτέον επίσης, συναφώς, ότι οι συνδυασμοί «p@yweb» και «payweb», που μπορεί να επιδεικνύουν ηλεκτρονική ή πληροφορική υποδομή επί πληρωμή όπως και επί πληρωμή υπηρεσίες που παρέχονται στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορούν να δημιουργήσουν ασυνήθη ή αυθαίρετη εντύπωση των ζητουμένων σημάτων από τη σκοπιά του μέσου καταναλωτή. Και τούτο μάλιστα καθόσον οι συνδυασμοί αυτοί συμπληρώνονται με τον όρο «card», που δείχνει ένα μέσο πληρωμής το οποίο χρησιμοποιείται στο πλαίσιο αυτής της υποδομής για την αγορά των υπηρεσιών αυτών (βλ. σκέψεις 43 και 45 ανωτέρω).

48 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε στο σημείο 24 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι η σημασία των συνδυασμών «p@yweb card» και «payweb card» δεν διαφέρει από τη σημασία της σύνθετης έκφρασης των ίδιων όρων μη συνδεομένων μεταξύ τους και ότι συνεπώς οι συνδυασμοί αυτοί δεν είναι ασυνήθιστοι ή αυθαίρετοι.

49 Απορριπτέο είναι εξάλλου το επιχείρημα που προβάλλει η προσφεύγουσα, με την προσφυγή της στην υπόθεση Τ-405/07, ότι δηλαδή το λεκτικό σήμα P@YWEB CARD έχει διακριτικό χαρακτήρα διότι το γράμμα «a» αντικαθίσταται από το τυπογραφικό σημείο «@», πράγμα που είναι ασύνηθες και εντυπωσιακό στα μάτια του μέσου καταναλωτή. Από ιδεογραφικής σκοπιάς, το @ δεν συνιστά φαντασιακό στοιχείο του σήματος αυτού που δημιουργεί αισθητή παρέκκλιση από την ορολογία που χρησιμοποιείται στη συνήθη διάλεκτο του οικείου κοινού, δηλαδή από τον όρο «pay». Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο του Διαδικτύου και της πληροφορικής που επιβάλλεται ιδίως λόγω της παρουσίας του συνδεομένου όρου «web», ο μέσος καταναλωτής δεν ωθείται να δώσει ιδιαίτερη σημασία στο @, το εικονιστικό στοιχείο του οποίου συνιστά απλώς καλλιγραφική εκδοχή του γράμματος «a» (βλ. σκέψη 39 ανωτέρω). Η προσφεύγουσα δέχθηκε εξάλλου ότι ο όρος «p@y» μπορεί να συσχετιστεί με το ρήμα «pay», που σημαίνει «πληρώνω».

50 Βάσει όλων των προεκτεθέντων διαπιστώνεται ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε, κατά τα ουσιώδη, ότι το αγγλόφωνο οικείο κοινό αντιλαμβάνεται αμέσως τα ζητούμενα σήματα, τόσο κατά τις λεπτομέρειες όσο και στο σύνολό τους, ως κάρτες που δίνουν είτε πρόσβαση επί πληρωμή σε δίκτυο επικοινωνιών πληροφορικής ή ηλεκτρονικό, όπως το Διαδίκτυο, είτε τη δυνατότητα ηλεκτρονικής πληρωμής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών που γίνονται μέσω τέτοιου δικτύου.

51 Λαμβανομένης υπόψη αυτής της αντίληψης των ζητουμένων σημάτων από το οικείο κοινό, πρέπει να εξεταστεί αν τα σήματα εμφανίζουν ή δεν εμφανίζουν αρκούντως διακριτικό χαρακτήρα σε σχέση με τα συγκεκριμένα διάφορα προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

Ως προς τον διακριτικό χαρακτήρα των ζητουμένων σημάτων σε σχέση με τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

52 Κατ' αρχάς υπενθυμίζεται ότι, ειδικότερα, τα ευρέως χρησιμοποιούμενα σημεία για την εμπορία των οικείων προϊόντων ή των υπηρεσιών στερούνται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, διότι θεωρούνται ανίκανα να επιτελέσουν την ουσιώδη λειτουργία του σήματος, δηλαδή τον προσδιορισμό της εμπορικής προέλευσης του προϊόντος ή της υπηρεσίας, για να δώσουν κατ' αυτόν τον τρόπο τη δυνατότητα στον καταναλωτή που αγοράζει το προϊόν ή την υπηρεσία που χαρακτηρίζει το σήμα να πραγματοποιήσει την ίδια επιλογή σε μεταγενέστερη ευκαιρία αν η εμπειρία αποδεικνύεται θετική ή άλλη επιλογή, αν αποδεικνύεται αρνητική (βλ. παρατιθέμενη στη σκέψη 32 ανωτέρω νομολογία).

53 Εν συνεχεία υπενθυμίζεται ότι, όσον αφορά τη φύση της σχέσης μεταξύ, αφενός, των σημείων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD και, αφετέρου, των οικείων προϊόντων και των υπηρεσιών, το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατά τα ουσιώδη, στις σκέψεις 30 έως 37 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται τα ζητούμενα σήματα κυρίως ως εμπορική παρουσίαση διαφημιστικού χαρακτήρα των προϊόντων και υπηρεσιών αυτών που δεν του επιτρέπει να προσδιορίσει την εμπορική τους προέλευση. Διαπιστώνεται όμως ότι τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας είναι πολυποίκιλα και υπάγονται σε διάφορες ομάδες και κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών.

54 Συναφώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το περιεχόμενο της εκτάσεως αιτιολογίας που υπέχουν οι εθνικές αρχές όσον αφορά την εφαρμογή των λόγων απαραδέκτου του άρθρου 3 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), που εφαρμόζεται κατ' αναλογία εν προκειμένω, δεδομένου ότι το κανονιστικό περιεχόμενο της διάταξης αυτής είναι κατά τα ουσιώδη ίδιο με του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 [βλ., κατ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Μαρτίου 2008, Τ-128/07, Suez κατά ΓΕΕΑ

(Delivering the essentials of life), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 33, και της 2ας Απριλίου 2008, T-181/07, Eurocopter κατά ΓΕΕΑ (STEADYCONTROL), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 42 βλ., επίσης, απόφαση Develey κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψεις 91 και 92], προκύπτει ότι, αφενός, η εξέταση των απολύτων λόγων απαραδέκτου πρέπει να περιλαμβάνει έκαστο των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση του σήματος και, αφετέρου, ότι η απόφαση με την οποία η αρμόδια αρχή απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως σήματος πρέπει κατ' αρχήν να αιτιολογείται για κάθε ένα από τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η υποχρέωση αιτιολογίας προκύπτει επίσης από τη βασική απαίτηση ότι κάθε απόφαση της αρχής που αρνείται τη χορήγηση δικαιώματος αναγνωριζομένου από το κοινοτικό δίκαιο πρέπει να υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο που σκοπεί να εξασφαλίσει αποτελεσματική προστασία του δικαιώματος αυτού και, για τον λόγο αυτόν, πρέπει να αφορά τη νομιμότητα της αιτιολογίας. Ωστόσο, όταν ο ίδιος λόγος απαραδέκτου αντιτάσσεται σε μια κατηγορία ή μια ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών, η εν λόγω αρχή μπορεί να περιοριστεί σε σφαιρική αιτιολογία για όλα τα οικεία προϊόντα και τις υπηρεσίες (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2007, C-239/05, BVBA Management, Training en Consultancy, Συλλογή 2007, σ. I-1455, σκέψεις 34 έως 37).

55 Ωστόσο, η δυνατότητα του ΓΕΕΑ να παραθέσει σφαιρική αιτιολογία σχετικά με την εφαρμογή ενός απολύτου λόγου απαραδέκτου σε μια κατηγορία ή ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών δεν πρέπει να ματαιώσει την επίτευξη του στόχου της υποχρεώσεως αιτιολογίας κατά την έννοια του άρθρου 253 ΕΚ και του άρθρου 73, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94, που είναι η υποβολή μιας απόφασης που απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο [βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 2007, T-111/06, Wesergold Getränkeindustrie κατά ΓΕΕΑ — Lidl Stiftung (VITAL FIT), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 62]. Πρέπει, συνεπώς, τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες να εμφανίζουν μεταξύ τους σύνδεσμο αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο, σε σημείο που να αποτελούν μια κατηγορία ή μια ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών με αρκετή ομοιογένεια για να μπορεί το ΓΕΕΑ να παραθέσει τέτοια σφαιρική αιτιολογία [βλ., κατ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2006, T-392/04, Gagliardi κατά ΓΕΕΑ — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 91 και 92]. Ωστόσο, το γεγονός και μόνον ότι τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες υπάγονται στην ίδια κλάση κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας δεν αρκεί συναφώς, δεδομένου ότι οι κλάσεις αυτές περιέχουν συχνά μεγάλη ποικιλία προϊόντων ή υπηρεσιών που δεν εμφανίζουν οπωσδήποτε μεταξύ τους έναν τέτοιο, αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο.

56 Εξάλλου, η έλλειψη ή η ανεπάρκεια αιτιολογίας, που συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου κατά την έννοια του άρθρου 253 ΕΚ, αποτελεί λόγο δημοσίας τάξεως που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από τον κοινοτικό δικαστή [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Απριλίου 2008, Τ-389/03, Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. κατά ΓΕΕΑ — Pelikan (Αναπαράσταση πελεκάνου), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 85 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

57 Με γνώμονα τις αρχές αυτές πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών εξέτασε και αιτιολόγησε, επαρκώς, την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των ζητουμένων σημάτων σε σχέση με τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες. Συγκεκριμένα, λαμβανομένου υπόψη ότι, καταρχήν, αρκεί και ελάχιστος διακριτικός χαρακτήρας για να αποκλείσει την εφαρμογή του λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 [απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 2007, Τ-441/05, IVG Immobilien κατά ΓΕΕΑ (Ι), Συλλογή 2007, σ. ΙΙ-1937, σκέψη 42], είναι έτι πλέον σημαντικότερο να τηρεί το ΓΕΕΑ την υποχρέωση αιτιολογίας σε σχέση με το σύνολο των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών.

Ως προς τα προϊόντα «κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες πληρωμής, πιστωτικές ή ανάληψης», «μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων» και «μηχανισμοί κερματοδέκτη για συσκευές τηλεοράσεως» της κλάσεως 9

58 Υπενθυμίζεται ότι, στις σκέψεις 32 έως 33 των προσβαλλομένων αποφάσεων, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, κατά τα ουσιώδη, σχετικά με τα προϊόντα «κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες πληρωμής μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, πιστωτικές ή ανάληψης, μηχανισμοί κερματοδέκτη για συσκευές τηλεοράσεως» της κλάσεως 9 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, ότι τα ζητούμενα σήματα, λαμβανόμενα ως σύνολο, μπορούν να χρησιμεύσουν για να χαρακτηρίσουν τόσο το αντικείμενο όσο και τον σκοπό του εφόσον τα προϊόντα αυτά αποτελούν «κάρτες με μικροτσίπ». Επιπλέον, κατά το τμήμα προσφυγών από τη σκοπιά του μέσου καταναλωτή, το γεγονός ότι τα προϊόντα αυτά συνδέονται με την πληρωμή στο Διαδίκτυο αποτελεί ιδιότητα και μάλιστα ουσιώδες χαρακτηριστικό των προϊόντων

αυτών, των οποίων ιδιαίτερη και αναγκαία λειτουργία είναι να εξασφαλίσουν την εφαρμογή υπηρεσιών επικοινωνίας και μεταδόσεως πληροφοριών on line και την πραγματοποίηση αγορών εξ αποστάσεως.

59 Συναφώς, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι, στο μέτρο που τα προϊόντα αυτά έχουν την μορφή κάρτας που φέρει μαγνητική ταινία, μικροεπεξεργαστή ή μικροτσίπ ικανό να καταγράψει και να διαβιβάσει πληροφορίες μέσω ενός (ψηφιακού) εργαλείου ανάγνωσης και επεξεργασίας δεδομένων, πράγμα που δεν αποδεικνύεται για τα «μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων» (βλ. σκέψεις 63 έως 65 κατωτέρω), τα εν λόγω προϊόντα συνιστούν, λόγω των παρόμοιων αν όχι ίδιων χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους, μια ομοιογενή ομάδα προϊόντων. Συγκεκριμένα, αφενός, καθιστούν δυνατή τη διαβίβαση των πληροφοριών και δεδομένων που έχουν καταγραφεί σ' αυτά στο πλαίσιο συστήματος επικοινωνίας, όπως το διαδίκτυο, καλωδιακό ή δορυφορικό σύστημα, σε επαγγελματία που παρέχει υπηρεσίες και δη πρόσβαση στο Διαδίκτυο, φορέα υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας ή τηλεοπτικών υπηρεσιών, για να του δώσουν τη δυνατότητα να αναγνωρίσει τον κάτοχό τους, καθώς και το δικαίωμα προσβάσεως αυτού. Αφετέρου, οι κάρτες αυτές δίνουν τη δυνατότητα στον κάτοχό τους, ενδεχομένως επί πληρωμή, να έχει πρόσβαση στο συγκεκριμένο δίκτυο επικοινωνίας προκειμένου να διαβιβάσει, να λάβει και να καταγράψει άλλες πληροφορίες και δεδομένα και να πραγματοποιήσει ορισμένες συναλλαγές on line, περιλαμβανομένων και ηλεκτρονικών πληρωμών στο πλαίσιο αγοράς εξ αποστάσεως (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση SURFCARD, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 64). Αυτό ισχύει και για τους «μηχανισμούς κερματοδέκτη για συσκευές τηλεοράσεως» στο μέτρο που οι μηχανισμοί αυτοί, όπως η συσκευή αποκωδικοποίησης ή το κυτίο λήψεως τηλεοπτικών προγραμμάτων επί πληρωμή σε καλωδιακό ή δορυφορικό δίκτυο, φέρουν τόσο μια κάρτα (συχνά ονομάζεται «smartcard») όσο και μια διάταξη για την εισαγωγή της κάρτας αυτής ενόψει προσβάσεως επί πληρωμής στο δίκτυο αυτό.

60 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στην κρίση, στο σημείο 33 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD εμφανίζουν άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τις κάρτες αυτές. Το γεγονός και μόνον ότι το τμήμα προσφυγών χαρακτήρισε αυτά τα προϊόντα ως «κάρτες με μικροτσίπ», στο σημείο 32 των προσβαλλομένων αποφάσεων, δεν επηρεάζει το βάσιμο της εκτίμησής του, εφόσον οι κάρτες αυτές μπορούν να έχουν τις ίδιες ιδιότητες και λειτουργίες με τις μαγνητικές κάρτες και φέρουν συχνά μαγνητική ταινία, ενώ ο μέσος καταναλωτής δεν είναι οπωσδήποτε σε θέση να διακρίνει τις μεν από τις δε καθώς και

τα διάφορα χαρακτηριστικά και τις λειτουργίες τους (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση SURFCARD, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 65).

61 Το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών διατύπωσε κρίση αφορώσα κυρίως τον περιγραφικό χαρακτήρα των ζητουμένων σημάτων σε σχέση με τα χαρακτηριστικά και τις λειτουργίες των οικείων προϊόντων δεν είναι ικανό να επηρεάσει το συμπέρασμα αυτό. Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, υπάρχει σαφής επικάλυψη μεταξύ των αντιστοίχων πεδίων των απόλυτων λόγων απόρριψης σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ έως δ΄, του κανονισμού 40/94, πράγμα που σημαίνει ιδίως ότι ένα περιγραφικό των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή υπηρεσιών λεκτικό σήμα είναι ως εκ τούτου πιθανό να στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με αυτά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, χωρίς να αποκλείεται να συντρέχουν και άλλοι λόγοι δικαιολογούντες την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα (βλ., κατ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-265/00, Campina Melkunie, Συλλογή 2004, σ. I-1699, σκέψεις 18 και 19, και Eurohypo κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 31 ανωτέρω, σκέψεις 54 και 69).

62 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως της παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 πρέπει να απορριφθεί στο μέτρο που αφορά τα προϊόντα που ονομάζονται «κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες πληρωμής, πιστωτικές ή ανάληψης μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή» και «μηχανισμοί κερματοδέκτη για συσκευές τηλεοράσεως» της κλάσης 9 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

63 Όσον αφορά, δεύτερον, τα προϊόντα «μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων», υπενθυμίζεται ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε, αφενός, στο σημείο 32 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι αποτελούν επίσης κάρτες με μικροτσίπ και, αφετέρου, στο σημείο 33 των εν λόγω αποφάσεων, ότι η ειδική και αναγκαία λειτουργία των προϊόντων αυτών είναι να καθιστούν δυνατή την εφαρμογή των υπηρεσιών επικοινωνίας και διαβιβάσεως πληροφοριών on line που είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση αγορών εξ αποστάσεως. Με τις παρατηρήσεις του το ΓΕΕΑ πρόσθεσε ότι τα προϊόντα αυτά μπορούν να λάβουν τη μορφή καρτών και να καταστήσουν δυνατή την επί πληρωμή πρόσβαση στο Διαδίκτυο ή σε άλλο δίκτυο επικοινωνίας.

64 Ανεξάρτητα από το ζήτημα αν το τμήμα προσφυγών βασίμως περιορίστηκε με μια τέτοια σφαιρική αιτιολογία, από τον κατάλογο των προϊόντων της κλάσης 9, όπως περιέχεται στην αίτηση καταχωρίσεως, που περιλαμβάνει «κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες» και τα «μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων» ως χωριστά προϊόντα, προκύπτει ότι, εκτός αποδείξεως του εναντίου, αυτά τα μέσα αποθήκευσης δεν είναι κατά κανόνα κάρτες με μικροτσίπ και δεν έχουν οπωσδήποτε τις ιδιότητες και τις λειτουργίες των καρτών αυτών, όπως περιγράφονται στη σκέψη 59 ανωτέρω. Συνεπώς, το ΓΕΕΑ οφείλει να αποδείξει ότι αυτά τα μέσα αποθήκευσης μπορούν να λάβουν τη μορφή κάρτας, να έχουν τα βασικά χαρακτηριστικά της, να γίνονται αντιληπτά από το οικείο κοινό υπό αυτήν την ιδιότητα και να παράσχει, προς τούτο, συγκεκριμένες ενδείξεις, και μάλιστα αποδείξεις, πράγμα που δεν έπραξε. Τούτο μάλιστα είναι έτι πλέον αναγκαίο καθόσον δεν φαίνεται πιθανό ο μέσος καταναλωτής να συσχετίσει τα χαρακτηριστικά μιας κάρτας με μαγνητικό σκληρό δίσκο ή με οπτικοακουστική μαγνητική ταινία (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση SURFCARD, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψεις 71 και 72).

65 Δεδομένης της σημασίας των ζητουμένων σημάτων από τη σκοπιά του κοινού, δηλαδή της κάρτας πληρωμής για την πραγματοποίηση ηλεκτρονικών συναλλαγών, ιδίως στο Διαδίκτυο, ή για την επί πληρωμή πρόσβαση στο δίκτυο αυτό πρέπει να θεωρηθεί ότι, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών δεν απέδειξε επαρκώς ότι τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD δεν μπορούν να επιτελέσουν τη βασική λειτουργία ενός σήματος, δηλαδή να υποδείξουν την εμπορική προέλευση των προϊόντων που ονομάζονται «μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων».

66 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος ακυρώσεως της παράβασης του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 όσον αφορά τα τελευταία αυτά προϊόντα.

Ως προς τα λοιπά προϊόντα της κλάσης 9

67 Όσον αφορά τα λοιπά προϊόντα της κλάσεως 9, όπως μνημονεύονται στη σκέψη 8 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε κατά τα ουσιώδη, στα σημεία 30 και 31 των προσβαλλομένων αποφάσεων, γενικώς ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι τα ζητούμενα σήματα σκοπούν κυρίως να παρακινήσουν τον καταναλωτή να αγοράσει τα εν λόγω προϊόντα και να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες αυτές για να μπορέσει να

πραγματοποιήσει, μέσω κάρτας, πληρωμές on line, τα προϊόντα αυτά έχουν όλα ως ειδική και αναγκαία λειτουργία να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας και των τραπεζικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση τέτοιων πληρωμών.

68 Βάσει όμως της πολύ γενικής και αόριστης αυτής αιτιολογίας και λαμβανομένης υπόψη της μεγάλης ποικιλίας και ανομοιογένειας των προϊόντων που μνημονεύονται στη σκέψη 8 ανωτέρω, των οποίων τα βασικά χαρακτηριστικά δεν περιγράφονται στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, είναι αδύνατο να διαπιστωθεί αν υπάρχει σχέση αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη μεταξύ των διαφόρων προϊόντων και των καρτών που έχουν τις λειτουργίες και τα χαρακτηριστικά τα περιγραφόμενα στη σκέψη 59 ανωτέρω για να κριθεί αν πρόκειται για ομοιογενή ομάδα προϊόντων ικανή να αποτελέσει αντικείμενο σφαιρικής αιτιολογίας όπως είναι αυτή που παρατίθεται στις σκέψεις 30 και 31 των προσβαλλομένων αποφάσεων.

69 Πράγματι, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν περιέχουν ούτε καν ίχνος αιτιολογίας σχετικά, αφενός, με τους λόγους για τους οποίους το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι τα προϊόντα αυτά εμφανίζουν ωστόσο κοινά χαρακτηριστικά με τα προϊόντα που μνημονεύονται στη σκέψη 62 ανωτέρω, χαρακτηριστικά που δικαιολογούν την κατάταξή τους σε μια ομοιογενή ομάδα και, αφετέρου, την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των σημείων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD ειδικά σε σχέση με τα προϊόντα αυτά. Εν πάση περιπτώσει, η πολύ γενική περιγραφή της λειτουργίας τους, που φέρεται να είναι η εξασφάλιση της εφαρμογής των υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας και των τραπεζικών και χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που είναι αναγκαίες για την πραγματοποίηση πληρωμών on line μέσω κάρτας, είναι προφανές ότι δεν είναι κατάλληλη για προϊόντα όπως συσκευές και όργανα, φωτογραφικά, κινηματογραφικά, σήμανσης, ελέγχου (επιτήρησης), «δίσκοι ηχητικών εγγραφών, ηλεκτρονικά ημερολόγια, μηχανήματα αυτόματης πώλησης, βιντεοταινίες, αυτόματοι διανομείς εισιτηρίων, αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, (κινηματογραφικές μηχανές λήψεως), μηχανές λήψεως μαγνητοσκοπημένης εικόνας», «βιντεοκασέτες, σύμπυκνοι δίσκοι, συσκευές ανάγνωσης γραμμικού κώδικα, σύμπυκνοι δίσκοι (ήχου-εικόνας), οπτικοί σύμπυκνοι δίσκοι, συσκευές ανίχνευσης πλαστών νομισμάτων, δισκέτες» και «συσκευές τηλεφώνων, συσκευές, τηλεοπτικές συσκευές», των οποίων οι λειτουργίες και τα χαρακτηριστικά ποικίλλουν σε μεγάλο βαθμό. Συναφώς, το αόριστο επιχείρημα που προέβαλε το ΓΕΕΑ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δηλαδή τα προϊόντα αυτά, όπως και η μηχανή λήψεως «webcam», είναι αναγκαία μέσα για την πραγματοποίηση μέσω κάρτας πράξεων σε δίκτυο πληροφορικής, δεν μπορεί, ακόμη και αν υποτεθεί βάσιμο, πράγμα που το ΓΕΕΑ εξάλλου δεν υποστήριξε για άλλα από τα επίδικα προϊόντα της κλάσεως 9, να καλύψει αυτή την έλλειψη δικαιολογίας των προσβαλλομένων αποφάσεων, εφόσον το ΓΕΕΑ δεν δικαιούται να προβάλει κατά τη διάρκεια της δίκης συμπληρωματικούς λόγους στηρίζοντες μια

απόφαση η οποία πάσχει έλλειψη αιτιολογίας, βάσει του άρθρου 253 ΕΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 463 βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-374/94, T-375/94, T-384/94 και T-388/94, European Night Services κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3141, σκέψη 95 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία βλ. επίσης, κατ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Ιανουαρίου 2005, T-93/02, Confédération nationale du Crédit mutuel κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-143, σκέψη 126).

70 Κατά συνέπεια, η σφαιρική αιτιολογία που παρατίθεται στα σημεία 30 και 31 των προσβαλλομένων αποφάσεων δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ και του άρθρου 73, πρώτη περίοδος του κανονισμού 40/94, όπως τις ορίζει η νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 54 ανωτέρω, καθόσον δεν επιτρέπει την άσκηση αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου των προσβαλλομένων αποφάσεων όσον αφορά το νόμιμον της κρίσεως του τμήματος προσφυγών σχετικά με την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των ζητουμένων σημάτων, σε σχέση με τα εν λόγω προϊόντα της κλάσεως 9 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

71 Συνεπώς, σύμφωνα με την νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 56 ανωτέρω, πρέπει να ληφθεί αυτεπαγγέλτως υπόψη ο δημοσίας τάξεως λόγος ακυρώσεως της ελλείψεως αιτιολογίας και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ως προς αυτό το σημείο.

Ως προς τις υπηρεσίες των κλάσεων 36 και 38

— Υπενθύμιση της αιτιολογίας των προσβαλλομένων αποφάσεων

72 Όσον αφορά την εκτίμηση και την αιτιολογία στις προσβαλλόμενες αποφάσεις σχετικά με την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των σημείων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD σε σχέση με τις οικείες υπηρεσίες των κλάσεων 36 και 38 κατά την

έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε αρχικά στο σημείο 34 των εν λόγω αποφάσεων κατά τρόπο γενικό ότι τα σημεία αυτά έχουν χαρακτήρα καθαρά πληροφοριακό και διαφημιστικό σε σχέση με όλες τις υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις αυτές, που δεν επιτρέπει να γίνουν αντιληπτά από το οικείο κοινό ως ένδειξη της εμπορικής προελεύσεως των υπηρεσιών αυτών, που έχουν όλες ως κύριο ή δευτερεύον αντικείμενο υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας ιδίως μέσω των δικτύων διαδίκτυο, ενδοδίκτυο ή υπερενδοδίκτυο, καθώς και υπηρεσίες on line στον τραπεζικό, στον χρηματοπιστωτικό και στον ασφαλιστικό τομέα.

73 Ακολούθως, το τμήμα προσφυγών έκρινε στη σκέψη 35 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD μεταφέρουν, σε σχέση με τις υπηρεσίες της κλάσεως 36, σαφές πληροφοριακό μήνυμα, ότι δηλαδή οι πληροφορίες και οι πράξεις σχετικά με τις υπηρεσίες αυτές μπορούν να ληφθούν και να πραγματοποιηθούν εξ αποστάσεως χάρη στη διάθεση μιας κάρτας πληρωμών που συνδέεται με το διαδίκτυο και γενικότερα με δίκτυο πληροφορικής. Όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 38, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στο σημείο 36 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι οι υπηρεσίες αυτές, που ανάγονται σε ένα σύνολο μεθόδων διαβίβασης ηλεκτρονικών πληροφοριών παρουσιάζουν άμεση σχέση με τη λειτουργία και τη χρήση του διαδικτύου και, γενικότερα, των νέων τεχνολογιών της πληροφορικής. Συνεπώς, από τη σκοπιά του μέσου καταναλωτή, η δυνατότητα πραγματοποιήσεως πληρωμών επί του δικτύου αυτού μέσω έξυπνης κάρτας αποτελεί ιδιότητα των υπηρεσιών αυτών.

74 Τέλος, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στην κρίση, στο σημείο 37 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι τα ζητούμενα σήματα, εξεταζόμενα στο σύνολό τους, γίνονται κυρίως αντιληπτά ως εμπορική παρουσίαση των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών και ότι έχουν την κύρια, αν όχι αποκλειστική, λειτουργία να δείξουν στον καταναλωτή ότι έχει μπροστά του ένα προϊόν ή μια υπηρεσία που του επιτρέπει να πραγματοποιήσει μέσω κάρτας πληρωμές on line.

— Ως προς τις «υπηρεσίες πιστωτικών καρτών» και «υπηρεσίες καρτών ανάληψης» της κλάσεως 36

75 Όσον αφορά τις «υπηρεσίες πιστωτικών καρτών» και τις «υπηρεσίες καρτών ανάληψης» της κλάσεως 36, διαπιστώνεται ότι αυτές ανάγονται άμεσα στις κάρτες που μνημονεύονται στη σκέψη 62 ανωτέρω. Όπως έχει κρίνει το Πρωτοδικείο (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση SURFCARD, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψεις 75 και 76), οι υπηρεσίες αυτές έχουν ποικίλο και περίπλοκο χαρακτήρα. Αφενός περιλαμβάνουν υπηρεσίες που παρέχει η τράπεζα η οποία εκδίδει την τραπεζική κάρτα στους πελάτες της δίνοντάς τους τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν την εν λόγω κάρτα, ενδεχομένως, μέσω δικτύου επικοινωνίας. Αφετέρου, καλύπτουν επίσης μεγάλη ποικιλία άλλων υπηρεσιών που παρέχονται στο πλαίσιο πολυάριθμων χωριστών εμπορικών σχέσεων, δηλαδή των σχέσεων μεταξύ των εκδοτριών τραπεζών, των διαχειριστών των διαφόρων δικτύων που αναλαμβάνουν τον συμψηφισμό των πραγματοποιουμένων πληρωμών και των εμπόρων τους οποίους ο πελάτης έχει το δικαίωμα να πληρώσει με την κάρτα του. Συνεπώς, οι υπηρεσίες αυτές διακρίνονται σαφώς από τις ιδιότητες και τις λειτουργίες των καρτών, όπως περιγράφονται στη σκέψη 59 ανωτέρω, στο μέτρο που υπερβαίνουν τη διμερή εμπορική σχέση μεταξύ της εκδότριας τράπεζας και του καταναλωτή.

76 Ωστόσο, ορθώς το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 35 των προσβαλλομένων αποφάσεων, κατά τρόπο αφηρημένο πάντως και γενικό, μια βασική κοινή ιδιότητα όλων αυτών των υπηρεσιών κρίνοντας κατά τα ουσιώδη ότι αυτές ανάγονται, μεταξύ άλλων, σε πράξεις που πραγματοποιούνται εξ αποστάσεως χάρη στη χορήγηση μιας κάρτας πληρωμών που συνδέεται με το Διαδίκτυο και γενικότερα με δίκτυο πληροφορικής, σε σχέση με τις οποίες τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD μεταφέρουν ένα σαφές πληροφοριακό μήνυμα.

77 Λαμβανομένης υπόψη αυτής της κοινής ιδιότητας και της κοινής σκοπιμότητας που συνδέονται με τον τομέα της πληροφορικής και του Διαδικτύου, πρέπει να θεωρηθεί ότι οι υπηρεσίες αυτές, παρά τον ποικίλο και περίπλοκο χαρακτήρα τους μπορούν να υπαχθούν σε μια ομάδα υπηρεσιών αρκούντως ομοιογενή και, συνεπώς, να αποτελέσουν αντικείμενο σφαιρικής αιτιολογίας. Ομοίως, λαμβανομένων υπόψη ειδικότερα των συνθετικών «payweb» και «p@yweb» των ζητουμένων σημάτων, που υποδεικνύουν μια λειτουργία πληρωμής μέσω ηλεκτρονικού δικτύου επικοινωνίας ή πληροφορικής, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στην κρίση ότι ο μέσος και

ευλόγως προσεκτικός καταναλωτής αντιλαμβάνεται τα σήματα αυτά ως αδιάσπαστο σύνολο καρτών και συναφών υπηρεσιών που του δίνουν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει πληρωμές on line χάρη στις κάρτες αυτές.

78 Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών ορθώς θεώρησε, στη σκέψη 37 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD μπορούν να γίνουν αντιληπτά κυρίως ως εμπορική παρουσίαση των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών καθόσον δηλώνουν στο οικείο κοινό ότι έχει μπροστά του ένα προϊόν ή μια υπηρεσία που του δίνει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει πληρωμές on line χάρη σε μια κάρτα. Πράγματι, η ύπαρξη αμέσου και συγκεκριμένου συνδέσμου, από τη σκοπιά του κοινού αυτού, μεταξύ, αφενός, των ζητουμένων σημάτων και, αφετέρου, των «υπηρεσιών πιστωτικών καρτών» και των «υπηρεσιών καρτών αναλήψεως» της κλάσεως 36, στηρίζει το συμπέρασμα ότι τα σήματα αυτά επιτελούν λειτουργία εμπορικής παρουσίασης των εν λόγω υπηρεσιών και ότι στερούνται διακριτικού χαρακτήρα έναντι των τελευταίων.

79 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών αιτιολόγησε επαρκώς τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και εφάρμοσε ορθά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, στο μέτρο που απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως των ζητουμένων σημάτων για τις «υπηρεσίες πιστωτικών καρτών» και για τις «υπηρεσίες καρτών ανάληψης» της κλάσεως 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

— Ως προς τις λοιπές υπηρεσίες της κλάσεως 36

80 Όσον αφορά τις λοιπές υπηρεσίες της κλάσεως 36, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι αυτές δεν εμφανίζουν τόσο άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο με τις κάρτες που περιγράφονται στη σκέψη 62 ανωτέρω όσο οι «υπηρεσίες πιστωτικών καρτών» και οι «υπηρεσίες καρτών αναλήψεως» εφόσον αντιπροσωπεύουν μεγάλη ποικιλία εμπορικών συναλλαγών που ανάγονται στον κτηματομεσιτικό, στον ασφαλιστικό, στον τραπεζικό, στον χρηματοπιστωτικό τομέα και στον τομέα της πληροφορικής, οι οποίες όμως πάντως πρέπει να θεωρηθεί ότι έχουν κάποια συγγένεια. Εν συνεχεία, υπενθυμίζεται ότι αρκεί, από τη σκοπιά του οικείου κοινού, να παραπέμπουν τα

ζητούμενα σήματα σε μια ειδική λειτουργία ή ειδικό χαρακτηριστικό των εν λόγω υπηρεσιών για να διαπιστωθεί η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα. Οι υπηρεσίες αυτές έχουν όλες ένα κοινό χαρακτηριστικό ή το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή την πραγματοποίηση, στους προαναφερθέντες τομείς, εμπορικών συναλλαγών, περιλαμβανομένων των πληρωμών με κάρτα και δη, ενδεχομένως, ηλεκτρονικά. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι δυνατό να θεωρηθούν ότι υπάγονται σε ομοιογενή ομάδα υπηρεσιών όσον αφορά τη σφαιρική αιτιολογία. Συνεπώς, η αιτιολογία που παρατίθεται στο σημείο 35 των προσβαλλομένων αποφάσεων, κατά την οποία οι πράξεις οι σχετικές με τις εν λόγω υπηρεσίες μπορούν να ληφθούν και να πραγματοποιηθούν εξ αποστάσεως χάρη στη χορήγηση μιας κάρτας πληρωμής συνδεομένης με το Διαδίκτυο και γενικότερα με δίκτυο πληροφορικής, είναι βεβαίως λακωνική πλην όμως αρκεί για να μπορέσει το Πρωτοδικείο να ασκήσει έλεγχο νομιμότητας ως προς το σημείο αυτό.

81 Συγκεκριμένα, από τη σκοπιά του μέσου καταναλωτή, υπάρχει αρκούντως άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ, αφενός, των λεκτικών σημείων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD και, αφετέρου, μιας χωριστής ιδιότητας του συνόλου των λοιπών υπηρεσιών της κλάσεως 36, δηλαδή της δυνατότητας πραγματοποιήσεως, χάρη στην κάρτα, πληρωμών εξ αποστάσεως ή ηλεκτρονικώς, στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών αναγομένων στον κτηματομεσιτικό, στον ασφαλιστικό, στον τραπεζικό, στον χρηματοπιστωτικό τομέα και στον τομέα της πληροφορικής. Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι τα σημεία αυτά μπορούν να συνιστούν απλή εμπορική παρουσίαση των υπηρεσιών αυτών, πράγμα που στηρίζει το συμπέρασμα ότι δεν έχουν διακριτικό χαρακτήρα ως προς τις υπηρεσίες αυτές.

82 Διευκρινίζεται πάντως ότι η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των λεκτικών σημείων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD διαπιστώνεται μόνο στο μέτρο που η παροχή των υπηρεσιών που μνημονεύονται στη σκέψη 80 ανωτέρω προϋποθέτει τη χρήση μιας κάρτας, όπως είναι η κάρτα ασφαλίσεως ασθενείας. Όταν οι υπηρεσίες αυτές μπορούν να παρασχεθούν ανεξάρτητα από κάρτα, τα σημεία αυτά δεν εμφανίζουν, από τη σκοπιά του οικείου κοινού, αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο με τις υπηρεσίες αυτές, δεδομένου ότι το κοινό αυτό πρέπει να αναπτύξει περίπλοκη συλλογιστική για να διαπιστώσει τον σύνδεσμο αυτόν. Συνεπώς η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των ζητουμένων σημάτων αφορά μόνον τις υπηρεσίες της κλάσεως 36 οι οποίες, όπως οι «υπηρεσίες πιστωτικών καρτών» και οι «υπηρεσίες καρτών αναλήψεως», απαιτούν ή ενέχουν τη χρήση μιας κάρτας (βλ., κατ' αυτήν την έννοια, και κατ' αναλογία, απόφαση SURFCARD, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 82).

83 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι το τμήμα προσφυγών αιτιολόγησε επαρκώς τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και εφάρμοσε ορθά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, στο μέτρο που απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως των ζητουμένων σημάτων για όλες τις οικείες υπηρεσίες της κλάσεως 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.

— Ως προς τις υπηρεσίες της κλάσεως 38

84 Όσον αφορά τις υπηρεσίες που υπάγονται στην κλάση 38, δηλαδή «τηλεπικοινωνίες, γραφεία παροχής πληροφοριών (ειδήσεων), ειδικά στον τραπεζικό τομέα, επικοινωνίες μέσω τερματικών ηλεκτρονικών υπολογιστών, πληροφόρηση σχετικά με τις τηλεπικοινωνίες, αποστολή μηνυμάτων, αποστολή μηνυμάτων και εικόνων με τη βοήθεια ηλεκτρονικών υπολογιστών, δορυφορικές μεταδόσεις, μετάδοση πληροφοριών μέσω Διαδικτύου, ενδοδικτύου και υπερενδοδικτύου, υπηρεσίες μετάδοσης αλληλεπιδραστικών πληροφοριών μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, μετάδοση δεδομένων από ηλεκτρονικές τράπεζες δεδομένων, διεθνείς υπηρεσίες μετάδοσης δεδομένων μεταξύ δικτυωμένων συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, μετάδοση πληροφοριών on line», πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως και οι «υπηρεσίες πιστωτικών καρτών» και οι «υπηρεσίες καρτών αναλήψεως» της κλάσεως 36, οι υπηρεσίες αυτές υπάγονται σε ομοιογενή ομάδα υπηρεσιών οι οποίες συνδέονται άμεσα με τον τομέα της πληροφορικής και του Διαδικτύου. Επιπλέον, εμφανίζουν από τη σκοπιά του οικείου κοινού άμεση και συγκεκριμένη σχέση με τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD στο μέτρο που τα σημεία αυτά υποδηλώνουν ιδίως μια λειτουργία μετάδοσης δεδομένων μέσω Διαδικτύου και άλλων δικτύων επικοινωνίας, λόγου χάριν για την αγορά εξ αποστάσεως που πραγματοποιείται μέσω κάρτας του είδους των περιγραφομένων στη σκέψη 59 ανωτέρω. Συγκεκριμένα, η δυνατότητα προσβάσεως στο Διαδίκτυο ή σε άλλα δίκτυα επικοινωνίας μέσω κάρτας και πραγματοποιήσεως πράξεων μετάδοσης δεδομένων και άλλων συναλλαγών on line, όπως αγορών και πληρωμών εξ αποστάσεως, αποτελεί κοινή ιδιότητα των υπηρεσιών αυτών. Συναφώς, όπως κρίθηκε στη σκέψη 60 ανωτέρω, το γεγονός και μόνον ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε την ανάλυσή του στις «κάρτες με μικροτσίπ» δεν αναιρεί το βάσιμο της εκτίμησης αυτής (βλ., κατ' αυτήν την έννοια και κατ' αναλογία, απόφαση SURFCARD, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψεις 79 και 80).

85 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε στη σκέψη 37 των προσβαλλομένων αποφάσεων, ότι το οικείο κοινό αντιλαμβάνεται τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD ως υποδηλώνοντα ένα αδιάσπαστο σύνολο καρτών και υπηρεσιών που του δίνει τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει πληρωμές on line. Κατά συνέπεια, τα ζητούμενα σήματα δεν επιτελούν τη βασική λειτουργία τους που είναι ο προσδιορισμός της εμπορικής προέλευσης των εν λόγω υπηρεσιών.

86 Πρέπει να σημειωθεί πάντως ότι η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των λεκτικών σημείων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD διαπιστώνεται μόνο στο μέτρο που η παροχή των υπηρεσιών που μνημονεύονται στη σκέψη 84 ανωτέρω προϋποθέτει πράγματι τη χρήση κάρτας. Όταν οι υπηρεσίες αυτές μπορούν να παρασχεθούν ανεξάρτητα από κάρτα, τα σημεία αυτά δεν εμφανίζουν, από τη σκοπιά του οικείου κοινού, αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο με τις υπηρεσίες αυτές, δεδομένου ότι το κοινό αυτό πρέπει να αναπτύξει περίπλοκη συλλογιστική για να διαπιστώσει τον σύνδεσμο αυτόν. Συνεπώς η έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των ζητουμένων σημάτων αφορά μόνον τις υπηρεσίες της κλάσεως 36 οι οποίες, όπως οι «υπηρεσίες πιστωτικών καρτών» και οι «υπηρεσίες καρτών αναλήψεως», απαιτούν ή ενέχουν τη χρήση μιας κάρτας.

87 Υπό τις συνθήκες αυτές, και καθόσον η παροχή των υπηρεσιών της κλάσεως 38, που μνημονεύονται στη σκέψη 84 ανωτέρω, απαιτεί τη χρήση κάρτας, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD δεν έχουν επαρκή διακριτικό χαρακτήρα ως προς τις υπηρεσίες αυτές. Συνεπώς, ο ισχυρισμός της παραβιάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 πρέπει να απορριφθεί στο μέτρο που αφορά την άρνηση καταχωρίσεως των ζητουμένων σημάτων για τις προαναφερθείσες υπηρεσίες.

88 Όσον αφορά όμως τις λοιπές υπηρεσίες της κλάσεως 38, δηλαδή τις καλούμενες «γραφεία παροχής πληροφοριών (ειδήσεων), ειδικά στον τραπεζικό τομέα, ραδιοφωνικές επικοινωνίες, τηλεφωνικές επικοινωνίες, αποστολή τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων, ραδιοφωνικές εκπομπές, τηλεοπτικές εκπομπές, εκμίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, εκμίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, εκμίσθωση τηλεφώνων, υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας, τηλεφωνικές υπηρεσίες», οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν περιέχουν ούτε ίχνος αιτιολογίας σχετικά με τους λόγους για τους οποίους το τμήμα προσφυγών θεωρεί ότι οι υπηρεσίες αυτές και οι μνημονευόμενες στη σκέψη 84 ανωτέρω υπάγονται σε ομοιογενή ομάδα που θα μπορούσε να δικαιολογήσει σφαιρική αιτιολογία όπως αυτή που παρατίθεται στα σημεία 36 και 37 των εν λόγω αποφάσεων.

Επιπλέον, οι αποφάσεις αυτές δεν δίνουν καμιά εξήγηση βάσει της οποίας μπορεί να εξεταστεί το βάσιμο της εκτίμησης του τμήματος προσφυγών ότι τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD δεν είναι αρκούντως διακριτικά ειδικά ως προς αυτές τις λοιπές υπηρεσίες.

89 Όμως, η αιτιολογία που παρατίθεται στο σημείο 36 των προσβαλλομένων αποφάσεων –ότι οι εν λόγω υπηρεσίες ανάγονται σε ένα σύνολο μεθόδων μεταδόσεως ηλεκτρονικών πληροφοριών και παρουσιάζουν άμεσο σύνδεσμο με τη λειτουργία και τη χρήση του Διαδικτύου και, γενικότερα, των νέων τεχνολογιών της πληροφορικής, οπότε η δυνατότητα πραγματοποιήσεως πληρωμών επί του δικτύου αυτού μέσω κάρτας με μικροτσίπ αποτελεί ιδιότητα των υπηρεσιών αυτών– είναι μεν κατάλληλη για τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στη σκέψη 84 ανωτέρω, πλην όμως δεν είναι κατ' ανάγκη κατάλληλη για τις λοιπές υπηρεσίες της κλάσεως 38. Εν πάση περιπτώσει, από τη γενική αυτή αιτιολογία δεν προκύπτουν οι λόγοι, σε σχέση με τα λεκτικά σημεία P@YWEB CARD και PAYWEB CARD, για τους οποίους οι υπηρεσίες αυτές φέρονται ότι εμφανίζουν, από τη σκοπιά του μέσου και ευλόγως προσεκτικού καταναλωτή, σύνδεσμο αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο με τις πληρωμές on line που πραγματοποιούνται μέσω κάρτας.

90 Εξάλλου, το συμπληρωματικό επιχείρημα που προέβαλε το ΓΕΕΑ κατά τη διάρκεια της δίκης, ότι δηλαδή είναι γενικώς δεκτό ότι το Διαδίκτυο καθιστά δυνατή τη λήψη ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών καθώς και τηλεφωνικών επικοινωνιών, είναι εν πάση περιπτώσει αλυσιτελές εφόσον το ΓΕΕΑ δεν δικαιούται στο στάδιο αυτό να προβάλει συμπληρωματικούς λόγους προς στήριξη αποφάσεως που πάσχει έλλειψη αιτιολογίας βάσει του άρθρου 253 ΕΚ (βλ. νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 69 ανωτέρω).

91 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών δεν αιτιολόγησε επαρκώς την έλλειψη αρκούντως διακριτικού χαρακτήρα των ζητουμένων σημάτων για τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στη σκέψη 88 ανωτέρω. Συναφώς, η σφαιρική αιτιολογία που παρατίθεται στα σημεία 36 και 37 των προσβαλλομένων αποφάσεων δεν ανταπο-

κρίνεται στις επιταγές του άρθρου 253 ΕΚ και του άρθρου 73, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94, καθόσον δεν καθιστά δυνατόν τον αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο επί των αποφάσεων αυτών.

92 Συνεπώς, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 56 ανωτέρω, πρέπει να ληφθεί υπόψη αυτεπαγγέλτως ο δημοσίας τάξεως λόγος ακυρώσεως της ελλείψεως αιτιολογίας και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις και ως προς αυτό το σημείο.

Παράλειψη επικλήσεως λόγου απαραδέκτου κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94

93 Δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών δεν στήριξε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις στον απόλυτο λόγο απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος l, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94, που αφορά τον περιγραφικό χαρακτήρα των ζητουμένων σημάτων (βλ. σημείο 40 των εν λόγω αποφάσεων), και ότι η ενάγουσα ζητεί αποκλειστικά την ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω), η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του κανονισμού 40/94 δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας δίκης, κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού αυτού, και, συνεπώς, του ελέγχου νομιμότητας που οφείλει να ασκήσει εν προκειμένω ο κοινοτικός δικαστής (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση SURFCARD, σκέψη 44 ανωτέρω, σκέψη 85 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία.

94 Συνεπώς, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με ενδεχόμενη έλλειψη περιγραφικού χαρακτήρα των ζητουμένων σημάτων είναι αλυσιτελή και παρέλκει η εξέτασή τους από το Πρωτοδικείο.

95 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος ακυρώσεως της παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 και να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις καθόσον κρίνουν ότι τα ζητούμενα σήματα στερούνται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με:

— τα προϊόντα της κλάσεως 9, όπως μνημονεύονται στη σκέψη 2 ανωτέρω, εκτός αυτών που ονομάζονται «κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας, μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες πληρωμής, πιστωτικές ή ανάληψης μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή» και «μηχανισμοί με κερματοδέκτη για τηλεοπτικές συσκευές»

— τις υπηρεσίες που ονομάζονται «γραφεία παροχής πληροφοριών (ειδήσεων), ειδικά στον τραπεζικό τομέα, ραδιοφωνικές επικοινωνίες, τηλεφωνικές επικοινωνίες, αποστολή τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων, ραδιοφωνικές εκπομπές, τηλεοπτικές εκπομπές, εκμίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, εκμίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, εκμίσθωση τηλεφώνων, υπηρεσίες κινητής ραδιοτηλεφωνίας, τηλεφωνικές υπηρεσίες» της κλάσεως 38.

Επί των δικαστικών εξόδων

96 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα δικαστικά έξοδα ή να ορίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Υπό τις περιστάσεις της υποθέσεως και λαμβανομένης υπόψη της μερικής ακυρώσεως των προσβαλλο-

μένων αποφάσεων και, ειδικότερα, του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα δεν διατύπωσε αίτημα σχετικά με τα δικαστικά έξοδα, κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει τις αποφάσεις του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 10ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 119/2007 1) και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 120/2007 1) στο μέτρο που απορρίπτουν την αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικών σημάτων των λεκτικών σημάτων P@YWEB CARD και PAYWEB CARD για συσκευές και όργανα φωτογραφικά, κινηματογραφικά, σήμανσης, ελέγχου (επιτήρησης), συσκευές εγγραφής, μετάδοσης και αναπαραγωγής ήχου και εικόνας, δίσκοι ηχητικών εγγραφών, ηλεκτρονικές ατζέντες, αυτόματοι πωλητές, βιντεοταινίες, διανομείς εισιτηρίων, αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού, κινηματογραφικές μηχανές λήψης, μηχανές λήψης μαγνητοσκοπημένης εικόνας (βιντεοκάμερες), βιντεοκασέτες, σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης, συσκευές ανάγνωσης γραμμικού κώδικα, σύμπυκνοι δίσκοι (ήχου-εικόνας), οπτικοί σύμπυκνοι δίσκοι, συσκευές ανίχνευσης πλαστών νομισμάτων, δισκέτες, μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων, οπτικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων, οθόνες βίντεο, συσκευές επεξεργασίας δεδομένων, συσκευές ενδοεπικοινωνίας, διεπαφές (πληροφορικής), αναγνώστες (πληροφορικής), λογισμικά (εγγεγραμμένα προγράμματα), προγράμματα οθόνης ηλεκτρονικών υπολογιστών, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, περιφερειακά ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα λειτουργικού συστήματος (για ηλεκτρονικούς υπολογιστές), ραδιοτηλέφωνα, δέκτες (ήχου, εικόνας), τηλεφωνικές συσκευές, τηλεοπτικές συσκευές, συσκευές καταγραφής του χρόνου, πομποί (τηλεπικοινωνιών), κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (επεξεργαστές) της κλάσης 9 καθώς και τις υπηρεσίες που ονομάζονται γραφεία παροχής πληροφοριών (ειδήσεων), ειδικά στον

τραπεζικό τομέα, ραδιοφωνικές επικοινωνίες, τηλεφωνικές επικοινωνίες αποστολή τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων, ραδιοφωνικές εκπομπές, τηλεοπτικές εκπομπές, εκμίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, εκμίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, εκμίσθωση τηλεφώνων, υπηρεσίες κινητής ραδιοτηλεφωνίας, τηλεφωνικές υπηρεσίες της κλάσεως 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Η Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) και το ΓΕΕΑ φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Μαΐου 2009.

(υπογραφές)